

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Dimtact Agro”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Energo Petrol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Dimtact
Agro” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a penalității

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dimtact Agro”
și menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 26 noiembrie 2015, prin care a fost
admisă acțiunea

constată:

La 09 iunie 2015, SRL „Energo Petrol” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Dimtact Agro” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii
de întârziere și a penalității.

În motivarea acțiunii a invocat că la 02 ianuarie 2014 SRL „Energo Petrol”
în calitate de vânzător și SRL „Dimtact Agro” în calitate de cumpărător au încheiat
contractul de vânzare-cumpărare a produselor petroliere nr. 152.

În perioada 07 iulie 2014 - 25 august 2014, cumpărătorul SRL „Dimtact
Agro” a procurat produse petroliere în sumă totală de 235763 lei, pentru care a
efectuat achitări prin transfer bancar în sumă totală de 196763 lei.

Menționează că datoria debitoare a SRL „Dimtact Agro” față de SRL
„Energo Petrol” la situația din 09 iunie 2015 constituie 39000 lei, confirmată prin
actul verificărilor reciproce semnat de ambele părți.

La 20 mai 2015, SRL „Energo Petrol” a înaintat SRL „Dimtact Agro” o
reclamație cu privire la restituirea datoriei formate, însă aceasta a fost ignorată.

Remarcă că în virtutea prevederilor art. 624, 625, în pct. 5.2. din contractul
nr. 152 din 02 ianuarie 2014, părțile de comun acord, anticipat și prin apreciere au
evaluat cuantumul despăgubirilor ce vor fi datorate, stipulând că debitorul, în cazul
neexecutării obligației de achitare în termen, urmează să achite penalitate, în
mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

În partea ce ține de cerința privind încasarea dobânzii de întârziere, argumentează că aceasta este întemeiată pe prevederile art. 619 alin. (2) din Codul civil, calculată pentru perioada 05 septembrie 2014 – 09 iunie 2015, pentru 265 zile.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 513, 619, 624, 625 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Dimtact Agro” în beneficiul SRL „Energol Petrol” a datoriei în sumă de 39000 lei, diferența cursului valutar în sumă de 11433,76 lei, penalitatea în sumă de 35490 lei și dobânda de întârziere în sumă de 4819,44 lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei SRL „Energol Petrol” și-a concretizat cerințele, renunțând la cerința cu privire la încasarea datoriei în mărime de 39000 lei, care a fost achitată de SRL „Dimtact Agro”, menținându-și cerințele cu privire la încasarea din contul SRL „Dimtact Agro” a sumei de 11433,76 lei cu titlu de diferență a cursului valutar, penalității în sumă de 35490 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 4819,44 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 26 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă, a fost încasat de la SRL „Dimtact Agro” în beneficiul SRL „Energol Petrol” suma diferenței cursului valutar conform pct. 5.2 lit. b) din contractul de vânzare-cumpărare nr. 152 din 02 ianuarie 2014 în sumă de 11433,76 lei, penalitatea conform pct. 5.2. lit. a) din contractul menționat în mărime de 35490 lei, dobânda de întârziere în sumă de 4819,44 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 2722,30 lei, achitată la înaintarea acțiunii și taxa pentru asistența juridică în mărime de 6000 lei, în total suma de 60465,50 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Dimtact Agro” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 iunie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Dimtact Agro” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

Având în vedere prevederile art. 240, 241 alin. (5) CPC, în motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este emisă în contradicție cu circumstanțele pricinii, menționând că aceasta semnalează lipsa unei motivații echitabile și clare întru susținerea soluției emise, ceea ce condiționează prejudicierea drepturilor și intereselor SRL „Dimtact Agro”.

Relevă că instanța de apel, prin pronunțarea deciziei insuficient de motivate, a încălcat prevederile art. 6 § 1 CEDO, care obligă instanțele să motiveze hotărârile.

Consideră că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 630 Cod civil.

În acest sens menționează că la reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

În opinia recurente, în cazul de față sânt prezente un șir de circumstanțe ce ar permite instanței reducerea clauzei penale, precum situația financiară a recurente, mărimea excesivă a penalității, inexistența prejudiciului suportat de către intimat în urma rezilierii contractului, condiționarea rezilierii contractului de

către acțiunile intimatului care a tergiversat preluarea mărfii, punând în pericol integritatea ei.

Precizează că combustibilul procurat de către SRL „Dimtact Agro” în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 152 din 02 ianuarie 2014, era destinat activității de antreprenariat, în agricultură.

Astfel, menționează că SRL „Dimtact Agro” este o întreprindere agricolă și se află într-o situație materială grea. Pentru a-și dezvolta afacerea, SRL „Dimtact Agro” a fost nevoit să încheie mai multe contracte de credit, fapt ce a influențat negativ posibilitatea de a-și onora obligațiunile. Iar în prezent SRL „Dimtact Agro” are datorii în mărime totală de 4587816 lei.

Obiectează că penalitatea a fost calculată pentru 182 de zile, iar termenul maxim fiind de 180 zile.

În astfel de circumstanțe, consideră că suma de 60465,50 lei, încasată prin hotărârea primei instanțe cu titlu de penalități, diferența de curs valutar, dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată, în raport cu datoria de 39000 lei achitată de SRL „Dimtact Agro” este excesivă și ar putea crea pentru SRL „Dimtact Agro” o dificultate sporită ce ar distorsiona satisfacerea spiritului de echitate a prestațiilor.

Consideră că suma de 5000 lei, cu titlu de penalitate ar fi o sumă echitabilă în raport cu suma datoriei de bază pe care o avea SRL „Dimtact Agro” la momentul înaintării acțiunii de către SRL „Energopetrol”.

Totodată, susține că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au dispus încasarea sumei de 11433,76 lei ca diferență de curs valutar. În acest sens a invocat prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 9 din 24 decembrie 2010, care explică că încasarea altui prejudiciu decât penalitatea și dobânda de întârziere, în caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare (tardivă) a obligațiunii pecuniare, cu prezentarea dovezilor, poate avea loc când prejudiciul pretins nu se acoperă prin penalități, dar în cazul de față părțile au prevăzut plata penalităților în contract, iar SRL „Energopetrol” o pretinde și prin acțiunea înaintată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f. d. 125).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Dimtact Agro” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Dimtact Agro”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Dimtact Agro” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dimtact Agro” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu